

BEDEN EĞİTİMİ DERSİNDE KAYNAŞTIRMA EĞİTİMİ ve SOSYALLEŞME

5. BÖLÜM

Enes GÜN¹
Mehmet ILKIM²

1. GİRİŞ

İnsanlığın varlığı ile birlikte hareket kavramı da başlamıştır. İnsanların yaşamlarını devam ettirebilmek ve kendilerini korumak amacıyla vücutlarını kullandıkları görülmektedir(Ziylan ve ark. 2010). Sürekli değişen ve hızlı bir şekilde gelişen dünyamızda zaman ve hareket kavramı her geçen gün daha da önem arz etmektedir(Çuhadar ve ark.2019) Günümüzde spor sadece insanların fiziki ve psikolojik açıdan güçlenmesi için sürdürülen bir faaliyetler bütünü olmaktan, daha ileri gitmiştir. Sporcuların çoğu yarışmalarda, baskı ve zorlukla karşılaşmaktadır(Bingöl ve ark.2012). Bununla birlikte spor, sorumluluk ve iş birliği eğilimi ile düzen sağlama kabiliyetini ortaya çıkararak kişinin sosyalleşmesine yardımcı olan önemli bir kurum olarak karşımıza çıkmaktadır. Bireyin sosyal yaşamı içerisinde, psiko-sosyal gelişimini desteleyerek bunu hızlandırmasına yardımcı olan faktörlerin başında spor yer almaktadır. Sporun kişilerin psiko-sosyal gelişiminde önemli bir yeri olduğu, insanların sosyal ve psikolojik bakımdan aktif kıl-

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

² Doç.Dr.İnönü Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, mehmet.ilkim@inonu.edu.tr

7. KAYNAKÇA

1. Milli Eğitim Bakanlığı. (2010). İlköğretim Okullarındaki Kaynaştırma Uygulamalarının Değerlendirilmesi. Ankara: Milli Eğitim Basımevi.
2. İlhan, E. L., Kırimoğlu, H., Tunçel, M., & Altun, M. (2015). Zihinsel Engelli Çocuklarda Özel Atletizm Antrenmanlarının Öz Bakım Beceri Düzeylerine Etkisi. *Journal of Kirsehir Education Faculty*, 16(3).
3. Uysal, A. (2003). Kaynaştırma Uygulaması Yapan Öğretmenlerin Kaynaştırmaya İlişkin Görüşleri. 13. Ulusal Eğitim Kongresi. Ankara: Kök Yayınevi.
4. Sucuoğlu, B., Kargin, T. (2010). İlköğretimde Kaynaştırma Uygulamaları. Ankara. Kök Yayınevi.
5. Kuz, T. (2001). Kaynaştırma Eğitimine Yönelik Tutumların İncelenmesi. Uzmanlık Tezi. Ankara: T.C. Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı Yayınları/17.
6. Diken, İ. H. (2010). İlköğretimde Kaynaştırma. Diken, İ. (Ed.), *Kaynaştırmaya Giriş* (2-24). Ankara: Pegem Akademi.
7. Lindsay, G. (2007). Educational psychology and the effectiveness of inclusive education/ mainstreaming. *British Journal Of Educational Psychology*, 77(1), 1-24.
8. Bender, W. N., Vail, C. O. ve Scott, K. (1995). Teachers' attitudes toward increased mainstreaming: implementing effective instruction for students with learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 28(2), 87-94.
9. Gündoğdu, C., Aygün, Y., İlkım, M., & Tüfekçi, Ş. (2018). Explaining the Impact of Disabled Children'Engagement with Physical Activity on Their Parents' Smartphone Addiction Levels: A Sequential Explanatory Mixed Methods Research. *Journal of Education and Training Studies*, 6(2), 44-53.
10. Kargin, T. (2004). Kaynaştırma: tanımı, gelişimi ve ilkeleri. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi, (5)2, 1-13.
11. Kırimoğlu, H., Esentürk, O., İlhan, E. L., Yılmaz, A., & Kaynak, K. (2016). İlköğretim, Özel Eğitim Ve Rehabilitasyon Merkezi Öğretmenleri İle Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmen Adaylarının Zihinsel Engelli Bireylerin Fiziksel Egzersize Katılımlarının Etkilerine Yönelik Farkındalık Düzeylerinin İncelenmesi. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 5(4), 231-244.

12. Sanioğlu, A. Büyükkaragöz, S. Duman, S. Sarı, H. (2008). "İlköğretim Okullarındaki Özel Eğitim Sınıflarında Görevli Öğretmenlerin Beden Eğitimi Ders Programı İle İlgili Görüşlerinin Değerlendirilmesi" S.Ü. Bes Bilim Dergisi. 10(2), 40- 50.
13. Battal, İ. (2007). "Sınıf Öğretmenlerinin Ve Branş Öğretmenlerinin Kaynaştırma Eğitimine İlişkin Yeterliliklerinin Değerlendirilmesi", Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyon.
14. Bozkurt, İ., & Öztürk, E. Sporcu Beslenmesi Ve Ergojenik Yardım. Spor Bilimlerinde Akademik Yaklaşımlar.
15. Civan, A., Özdemir, İ., Taş, İ., & Çelik, A. (2012). Bedensel engelli ve engelli olmayan tenis sporcularının durumluk ve sürekli kaygı düzeylerinin karşılaştırılması. Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, 14(1), 83-87.
16. Çağlayan, H. S., & Sezen, M. Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Öğrenme Biçimlerinin İncelenmesi. Gazi Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi, 12(4), 35-48.
17. Canpolat, B., Arıbaş, N. N., & İlkım, M. Spor Yapan Dezavantajlı Bireylerin Ortamlarında Demokrasi Algısı Nasıldır?. Spor Bilimlerinde Akademik Yaklaşımlar.
18. Kılınçarslan G.,(2019) The efect Of Bady Mass Index on physical Activity level in children between 10-11 years of Age.Asian Jornual of Education and training vol 5 no:1 - 193-197
19. Roth, J.F. (2005). "The Role Of Teachers' Self-Efficacy İn Increasing Children's Physical Activity", Ph.D Thesis. Louisiana State University.
20. Sarı, H. (2003). "Özel Eğitime Muhtaç Öğrencilerin Eğitimleriyle İlgili Çağdaş Öneriler", Ankara, Pegem Yayıncılık.
21. Binbaşıoğlu, C. (1982). Eğitim Psikolojisi, Ankara: Binbaşıoğlu Yayınevi.
22. Aslantürk, Z. ve Amman, T. (2000). Sosyoloji. İstanbul: Kaknüs Yayınları.
23. Dönmezer, S. (1994). Toplumbilim. İstanbul.
24. Erkal, M. Güven, Ö. Ayan D. (1998). Sosyolojik Açından Spor. İstanbul: Der Yayınları.
25. İlkım, M., Canpolat, B., & Akyol, B. (2018). The Effects Of Eight-Week Regular Training İn Amateur Amputee Football Team Athletes' Body Composition. Turkish Journal Of Sport And Exercise, 20(3), 199-206.
26. Çaha, Ö. 1999. Spora Yaslanarak Bir Nefes Alma. Ankara: Beta.

27. Çuhadar, A., Demirel, M., Er, Y., & Serdar, E. (2019). Lise Öğrencilerinde Boş Zaman Yönetimi Ve Gelecek Beklentisi İlişkisi. *Journal Of International Social Research*, 12(66).
28. Beltekin, E. Ulucan, H. Kuyulu İ. Lise Öğrencilerinin Sportif Etkinliklere Katılım Sürelerinin Sosyalleşme Düzeylerine ve Sosyal Medya Kullanım Sürelerine Etkisinin İncelenmesi. *Sporla Yeni Akademik Çalışmalar -4*. Ankara: Akademisyen Yayın Evi. 96.
29. Küçük V. ve Acet, M. (2002). "Bir Kişilik Özelliği Olarak Suçluluk ve Sporla İlişkisi", *DPÜ, Sosyal Bilimler Dergisi*, 7: 369-375.
30. Başer, E. (1998). *Uygulamalı Spor Psikoloji*. Ankara: Sporsal Kuram Dizisi, Bağırhan Yayınevi.
31. Bingöl, H., Çoban, B., Bingöl, Ş., & Gündoğdu, C. (2012). Üniversitelerde öğrenim gören taekwondo milli takım sporcularının maç öncesi kaygı düzeylerinin belirlenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(1), 121-125.
32. Murathan, T., Yetiş, Ü., Murathan, F., Aktuğ, Z. B., & Dünder, A. (2013). Üniversite öğrencilerinde sağlıklı yaşam biçimi davranışları ile fiziksel aktivite düzeylerinin incelenmesi.
33. Özdemir, M., Topuz, R., Bozkurt, İ., & Çağlayan, H. S. (2019). Engelli Çocuklarda Ergoterapide Oyun. *Spor Bilimlerinde Güncel Çalışmalar*, 43.
34. Öztürk, F. (1998). *Toplumsal Boyutları İle Spor*. Ankara: Bağırhan Yayınevi.
35. Sucuoğlu, B. ve Özokçu, O. (2005). Kaynaştırma öğrencilerinin sosyal becerilerinin değerlendirilmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Özel Eğitim Dergisi*, 6(1), 41-57.
36. Topuz, R., Özdemir, M., & Bozkurt, İ. (2018). A Research On Professional Anxiety Levels Of 3and 4 Grade Students Of Faculty Of Sport Sciences Of Selcuk University. *Turkish Journal Of Sport And Exercise*, 20(3), 207-215.
37. Yılmaz, A., Kırımoğlu, H., & Kaynak, K. Türkiye Görme Engelliler Yüzme Şampiyonasına Katılan Sporcuların Spora Özgü Başarı Motivasyon Düzeylerinin İncelenmesi. *Spor Ve Performans Araştırmaları Dergisi*, 10(3), 323-334.
38. Ziyilan, T., Özdemir, M., Civan, A.,Taştekin, G.,(2010). 17-20 yaş grubundaki güreşçilerde ve sedanterlerdeki iskelet osteoblastik aktivite dağılımlarının karşılaştırılması. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*.